

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 484/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného advokátkou JUDr. Vierou Strakovou, Námestie legionárov 5, Prešov, proti oznámeniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Svk/15/2025 z 5. júna 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 28. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) oznámením Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) označeným v záhlaví tohto rozhodnutia. Navrhuje napadnuté oznámenie zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu správneému súdu na ďalšie konanie a priznať mu náhradu trov vzniknutých v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľ sa správnou žalobou doručenou pôvodne Krajskému súdu v Prešove domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Centra právnej pomoci, Prešov č. KaPO/9156/2022, ČRZ: 36326/2022 z 31. marca 2022, ktorým mu nebol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci na účely jeho právneho zastúpenia v dovolacom konaní.

3. Napadnutým oznámením najvyšší správny súd neprihliadol na podanie sťažovateľa označené ako „*Kasačná sťažnosť v právnej veci o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu*“

KaPo/9156/2022, CRZ: 36326/2022 zo dňa 31.03.2022“, ktoré bolo 22. apríla 2025 doručené do e-mailovej schránky najvyššieho správneho súdu bez autorizácie podľa osobitného predpisu. Najvyšší správny súd s poukazom na § 56 ods. 2 Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) konštatoval, že sťažovateľ v zákonnej lehote 10 dní nedoplnil svoje podanie v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov, preto na neho nebolo možné prihliadnuť a rozhodnúť o ňom.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ nasmeroval svoju ústavnú sťažnosť proti napadnutému oznámeniu najvyššieho správneho súdu, ktoré označuje za nepreskúmateľné a tvrdí, že hoci kasačnú sťažnosť podal najvyššiemu správne súdu formou e-mailu, následne ju v zákonnej 10-dňovej lehote doručil v listinnej podobe Správne súdu v Košiciach. Touto skutočnosťou sa najvyšší správny súd v napadnutom oznámení vôbec nezaoberal. Sťažovateľ ďalej argumentuje, že kasačnú sťažnosť riadne odôvodnil, najmä namietal, že mu nebol pridelený advokát, hoci pre účinnú obranu bolo ustanovenie advokáta nevyhnutné. Napokon uvádza, že boli porušené práva na rovnocenné postavenie účastníkov konania, pretože sa musel v konaniach vedených všeobecnými súdmi zastupovať sám napriek tomu, že mal nárok na advokáta prideleného Centrom právnej pomoci.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým oznámením najvyššieho správneho súdu, ktorým nebolo prihliadnuté na jeho elektronické podanie označené ako kasačná sťažnosť. Sťažovateľ je presvedčený o nepreskúmateľnosti napadnutého oznámenia, keďže najvyšší správny súd nezohľadnil, že sťažovateľ svoje elektronické podanie (kasačnú sťažnosť) následne v listinnej podobe 28. apríla 2025 doručil Správne súdu v Košiciach.

6. Predostretej argumentácii sťažovateľa však odporuje § 56 ods. 2 prvej vety SSP, ktoré najvyšší správny súd aplikoval v napadnutom oznámení a z ktorého obsahu jasne vyplýva, že v prípade elektronického podania bez autorizácie podľa osobitného predpisu bol sťažovateľ povinný svoje podanie dodatočne doručiť v zákonom predpísanej podobe (elektronicky autorizované podľa osobitného predpisu alebo listinne).

7. Sťažovateľ tak však neučinil, a preto záver najvyššieho správneho súdu, že na podanie sťažovateľa nebolo možné prihliadať, keďže bolo doručené v rozpore s § 56 ods. 2 SSP, ústavný súd nehodnotí ako svojvoľný. Sťažovateľ sa pritom sám tým, že e-mailové podanie doručil najvyššiemu správne súdu, avšak jeho listinnú podobu následne Správne súdu v Košiciach, dostal do situácie, že jeho podanie bolo posúdené ako neúčinné z dôvodu nedostatku zákonom predpísanej formy, keďže dotknuté súdy o jeho podaniach navzájom nemohli vedieť a sťažovateľ ani netvrdil, že tomu tak nebolo.

8. Z formulácie § 56 ods. 2 SSP je zrejmé, že v lehote 10 dní musí byť podanie vo veci samej súdu doručené, ide teda o tzv. hmotnoprávnu lehotu, pred ktorej uplynutím sa podanie musí reálne nachádzať na súde, ktorému je adresované. Nedodržanie lehoty Správny súdny poriadok sankcionuje tým, že na predchádzajúce neautorizované elektronické podanie sa neprihliada, teda platí nevyvrátiteľná domnienka (v podobe fikcie), že vôbec nebolo urobené.

9. Na uvedenom právnom závere nič nemení ani skutočnosť, že v zmysle § 444 ods. 2 SSP je lehota na podanie kasačnej sťažnosti zachovaná aj vtedy, ak bola v zákonom ustanovenej lehote podaná na kasačnom súde. V danom prípade kasačný súd zašle kasačnú sťažnosť súdu prvej inštancie, proti ktorého rozhodnutiu kasačná sťažnosť smeruje. Uvedený postup kasačného súdu predpokladá, že išlo o právne účinné podanie (kasačnú sťažnosť), teda zjavne nie o prípad sťažovateľa, ktorý súdu doručil neautorizované elektronické podanie.

10. Ústavný súd tak uzatvára, že po posúdení ústavnej sťažnosti z hľadiska kompetencií zverených mu ústavou, t. j. z pozície orgánu ochrany ústavnosti, nezistil možnosť porušenia základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ani jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Najvyšší správny súd nazeral na splnenie formálnych požiadaviek kladených na podanú kasačnú sťažnosť ako na podanie vo veci samej v súlade s aplikovanými právnymi predpismi. Napokon otázku posúdenia účinkov kasačnej sťažnosti podanej Správne mu súdu v Košiciach v listinnej podobe (a predtým elektronicky) bude oprávnený uskutočniť kasačný súd v rámci zverenej právomoci, pričom jeho úlohou bude vyhodnotiť obe podania sťažovateľa v ich vecnej a chronologickej súvislosti. Napadnuté oznámenie najvyššieho správneho súdu uvedenému postupu nijako nebráni, pretože nejde o vyvolanie prekážky *res iudicata* (z hľadiska nemožnosti prihliadnuť na prvé z oboch podaní, a to v súvislosti s druhým z nich, ktoré predstavuje novú skutočnosť). Ústavný súd pritom dopytom na Správny súd v Košiciach zistil, že aktuálne sa vykonávajú úkony v súvislosti s doručením vyjadrenia žalovaného ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa. Je teda zrejmé, že súd realizuje úkony v súvislosti s podaním kasačnej sťažnosti sťažovateľa pred jej predložením najvyššiemu správne mu súdu na rozhodnutie.

11. Z týchto dôvodov ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

12. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa formulovanými v petite jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. septembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu